

№10-12
(1546-1548)

Грудень
2021

АРХІТЕКТУРА БУДІВНИЦТВО

*По Україні з краю в край
ходить Святий Миколай*

Алея у пам'ять

СКВЕР ВИДАТНИХ БУДІВЕЛЬНИКІВ

15 листопада біля центрального корпусу КНУБА на вулиці Освіти був закладений майбутній сквер видатних будівельників України. Раніше тут була всім відома парковка для випускників, викладачів, студентів нашого закладу. Вигляд у неї скажемо так, був «не дуже». А тепер має розквітнути мальовничий сквер, який дасть прохолоду і кисень мозку студентів КНУБА під час літніх сесій та захистів атестаційних робіт. Багато кафедр нашого закладу взяло участь у викопуванні бур'янів та висаджуванні кущів та дерев. Настрій у всіх був бадьорий та оптимістичний.

На алеї планується розміщення пам'ятних знаків видатних будівельників України, серед яких багато випускників і друзів кафедри. **Особливу подяку за допомогу в закладанні скверу було оголошено президенту Корпорації «ДБК-ЖИТЛОБУД», Герою України, професору кафедри ТБКВ Петру Степановичу Шилюку.**

У висадці дерев взяли участь ректор КНУБА Петро Мусійович Куліков, проректори, декани, начальники, викладачі та студенти університету і почесні гості. Серед них народний депутат, голова комітету Верховної ради України з питань організації державної влади, місцевого самоврядування, регіонального розвитку та містобудування Андрій Андрійович Ключко, перший віце-президент Будівельної палати України Станіслав Телісфорович Шашевський, віце-президент, голова Ради директорів Конфедерації будівельників України Олександр Сергійович Ротов, голова Державної інспекції архітектури та містобудування Семен Кривонос, перший заступник голови Солом'янської райради м. Києва Олександр Смик, Василь Васильович Рахмайлов, директор ТОВ «Ягуар», Михайло Юрійович Іщенко, директор ТОВ «ХК «ЕНЕРГОМОНТАЖВЕНТИЛЯЦІЯ».

За інф. газети

В зустрічі не було переможених!

СТУДЕНТСЬКИЙ ЦЕНТР ОЛІМПІЙСЬКОЇ ПІДГОТОВКИ

У КНУБА відкрився Студентський центр Олімпійської підготовки. Він включає футбольне поле зі штучним покриттям, бігову доріжку, три баскетбольних та один волейбольний майданчики. Також багатофункціональний спортивний комплекс.

До університету завітали понад 30 гостей. Серед них міністри освіти і науки України С.М.Шкарлет, молоді і спорту В.М.Гутцайт, заступники міністрів С.Даниленко, С.Шкуратов, перший-віце президент Будівельної палати України С.Шашевський, віце-президенти Конфедерації будівельників України та Будівельної палати України Анатолій Дронь та Олександр Ротов, голова Солом'янської райради держадміністрації м. Києва Валерій Безус... Ректори університетів Максим Луцький (НАУ), Володимир Бугров (КНУ ім. Тараса Шевченка), Володимир Черней (НАВС), Андрій Черняк (НАСБУ), Володимир Толубко (ДУТ) та ін.

Така велика кількість відповідальних гостей є головним показником значення відкриття Центру олімпійської підготовки...

На пам'ять про святкову подію господарі і гості розписалися на футбольних м'ячах, які будуть передані в музей КНУБА, як історичні експонати.

Після цього розпочався товариський матч між командами з футболу викладачів КНУБА і КНУ імені Тараса Шевченка. Перший матч на оновленому стадіоні закінчився з рахунком 2:2. В цій зустрічі не було переможених!

Загальні збори**ВИБОРИ ПРЕЗИДЕНТА
УКРАЇНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ
АРХІТЕКТУРИ**

Чотирнадцять років тому, в грудні 2007-го, в Українській академії архітектури (УАА) пройшли останні загальні збори. Причини не виконання статутних обов'язків були об'єктивними.

І ось 14-го вересня 2021 року в стінах Київського національного університету будівництва і архітектури відбулися довгоочікувані загальні збори Української академії архітектури. В них взяли участь академіки і члени-кореспонденти УАА України та представники наукових колективів Академії архітектури.

У порядку денному зборів стояли два питання: звіт президії Академії та обрання нового президента УАА.

практиків, стати в обороні професії як такої...» Доповідь М.М.Дьоміна була схвалена присутніми.

Членів Академії привітали: президент Академії будівництва України академік Іван Назаренко, президент Національної спілки архітекторів України академік Олександр Чижевський, професор кафедри міського будівництва КНУБА академік Володимир Нудельман, декан архітектурного факультету КНУБА академік Олександр Кашенко, професор Національного університету «Львівська політехніка» академік Віктор Проскураков, інші дійсні члени та члени-кореспонденти УАА.

На посаду президента Української академії архітектури було висунуто декілька кандидатур. Дехто із вчених, чий кандидатура на посаду президента УАА були запропоновані (Академік Янош Віг та член-кореспондент Андрій Миргородський), взяли самовідвід.

Жаво присутні підтримали пропозицію академіка Валерія Уреньова з Одеси висунути для обрання президентом Академії кандидатуру академіка Олега Семеновича Слепцова, включивши її в бюлетень для таємного голосування. Академіки Сергій Чечельницький, Віктор Тимохін, Андрій Пучков, член-кореспондент Марина Авдєєва та ін. енергійно підтримали цю пропозицію.

За результатами таємного голосування Президентом Української академії архітектури одноголосно був обраний академік УАА, лауреат Державної премії України в галузі архітектури, народний архітектор України, доктор архітектури, професор Олег Семенович Слепцов – завідувач кафедри основ архітектури й архітектурного проектування КНУБА.

Оглядову доповідь про стан справ в Академії архітектури зробив віце-президент УАА, академік Микола Мефодійович Дьомін. Він наголосив, що «УАА має всі підстави знову стати рупором архітектурного цеху країни, гучно заявити про підтримку архітекторів-

Музей**СПОВНЕНІ ГОРДІСТЮ!**

Студентів університету завжди цікавить історія закладу, де вони навчаються. Тому вони періодично, із задоволенням відвідують музей нашого навчального закладу. Саме в музеї, студенти можуть відчувати всю велич університету,

дізнатися про його надзвичайну історію, побачити цінні експозиції. Про все це старанно розповідає студентам директор музею Київського національного університету будівництва і архітектури Наталія Василівна Водзінська.

Саме з її вуст чути про величні постаті, які тут навчалися, працювали, викладали.

Тому всі відвідувачі нашого музею після лекції сповнені гордістю, що є студентами КНУБА!

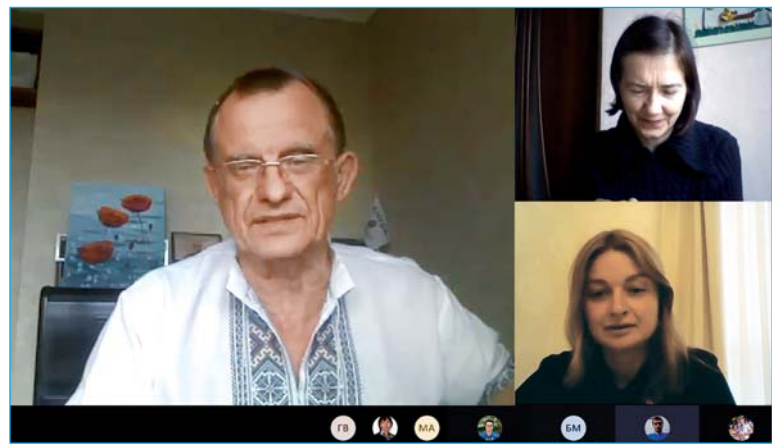
Починаючи з 2015 року КНУБА проводить міжнародні науково-практичні конференції "Transfer of Innovative Technologies" <https://tit-conference.jimdofree.com> (до 2017 р. «Підводні технології»), консолідує фахівців різних галузей для вирішення проблем антропогенного впливу на довкілля, енергоощадного використання ресурсів для забезпечення виробництва, інтегральної екології тощо. Роботу спрямовано на інтеграцію українських, закордонних фахівців і наукових шкіл в розробці теорії проведенні досліджень, створенні нової техніки і методів, практичному застосуванні енергоощадних, екологічно безпечних

технологій. Висвітлюються креативні ідеї, інноваційні проекти, креативні розробки в галузях будівництва, архітектури, розв'язання нагальних проблем інженерії й проектування об'єктів, захисту навколишнього середовища, сучасні тенденції в інформаційних технологіях та ін.

Міжнародну раду представлено відомими науковцями з багатьох країн, зокрема, Австралії, Австрії, Білорусі, Іспанії, Казахстану, Китаю, Литви, Німеччини Польщі, США, Чеської республіки, Швеції, Франції, Японії. В Науковому комітеті конференції – керівники п'яти інститутів Національної академії наук України, провідні доктори та професори вітчизняних і закордонних університетів.

На трьох секціях: Будівництво, Архітектура; Інженерія, Екологія; Інформаційні технології обговорюються кандид-

**КОНФЕРЕНЦІЯ
«TRANSFER OF INNOVATIVE
TECHNOLOGIES» НАБИРАЄ
МІЖНАРОДНОГО ВИЗНАННЯ**

датські й докторські дисертації. Організаційні заходи передбачають конкурсну програму серед фахівців за трьома номінаціями: Презентація, Інноваційний проект, Публікація. Учасники отримують Сертифікати, найактивніші – Подяку, переможці конкурсів – Дипломи.

У Збірнику матеріалів конференції <http://tit.knuba.edu.ua/issue/view/14219> публікуються статті та презентації учасників, а кращі з них рекомендовано до рецензованих міжнародних журналів, зокрема «Transfer of Innovative Technologies» (<http://tit.knuba.edu.ua>), «Підводні технології: промислова та цивільна інженерія» (www.uwtech.at.ua) з наданням усіх індексацій і атрибутів наукометричних баз (ISSN(p), ISSN(e), DOI, НБУВ, МОНУ та ін.).

Співзасновниками цих видань є університети Fachhochschule Dortmund (Germany), Astana IT University (Kazakhstan), Jiangsu University Science and Technology (China). Журнали відповідають Постанові КМУ № 167 від 6.03.2019 р., п.11 про обов'язковість публікації «не менше однієї статті у періодичних наукових виданнях інших держав, які входять до Організації економічного співробітництва та розвитку та/або Європейського Союзу, з наукового напрямку, за яким підготовлено дисертацію здобувача» і вважаються закордонними.

Досягнуто домовленості з рейтинговим американським науковим журналом «Automation in Construction» (Elsevier; CiteScore 12,0; Impact Factor 7,7; Acceptance Rate 24%) <https://www.journals.elsevier.com/automation-in-construction> про співпрацю, а його головний редактор Miroslaw Skibniewski (University of Maryland,

University of Maryland, College Park, h = 42, Ic > 7000) увійшов до редакції «Transfer of Innovative Technologies».

Отримано запрошення від президента Європейського інституту неперервної освіти Jozefa Zatkó (Editor-in-Chief of the Journal «Euroopska VEDA», Nitra, Slovakia) і голови оргкомітету проф. Miklysa Hajdu (Budapest University of Technology and Economics, Hungary) до участі в міжнародній конференції з будівельного виробництва «Creative Construction Conference» <https://2021.creative-construction-conference.com>. Долучившись до індексованого Scopus заходу, можемо спільно провести наш форум під гаслом «Creative Technologies in Construction».

Зважаючи на актуальність залучення здобувачів та співробітників до світової наукової спільноти, донесення інформації до якомога ширшого кола фахівців, набуття передового досвіду будівельної галузі – нарізла нагальна потреба створення в нашому університеті Спеціалізованого науково-видавничого центру, спрямованого на наукометричний видання, підвищення якості публікацій, долучення молодих науковців до світового наукового простору та збільшення рейтингу нашого університету серед вишів країни і світу.

Отже, запрошуємо до співпраці усіх небайдужих – авторів, редакторів, рецензентів, здобувачів, креативних фахівців – зі своїми ідеями, пропозиціями і талантом до видавничої справи задля найвищих цілей трансферу інноваційних технологій!

М.К. Сукач,
головний редактор, фундатор конференції, д.т.н., професор

Цифровізація – ядро реформ

РОЗВИТОК «ЦИФРОВОЇ ОСВІТИ» В КНУБА

Поширення цифрових технологій протягом тривалого періоду визначає

траєкторії розвитку економіки і суспільства і вже не раз призводило до кардинальних змін в житті людей. Прискорене впровадження цифрових технологій в економіці та соціальній сфері – амбітна мета, яка успішно реалізується в дуже небагатьох провідних країнах. Наша газета вирішила дізнатися, як пріоритетний напрямок для економічних лідерів передових країн світу – становлення цифрової економіки – впроваджується в Київському національному університеті будівництва і архітектури.

«Архітектура та Будівництво» звернулася до доктора економічних наук, професора кафедри організації та управління будівництвом Марини Миколаївни Климчук і попросила розповісти про це, відповівши на питання редакції:

– **Цифрова економіка – сучасний тренд. Як працює і розвивається ця концепція в нашому КНУБА?**

На сучасному етапі соціально-економічного розвитку цифрова економіка відіграє значну роль у суспільному житті, впливаючи практично на всі його сфери.

У Стратегії розвитку вищої освіти в Україні на 2021-2031 роки визначено, що університети мають перейти не тільки до цифрових інструментів у традиційному навчальному процесі, а й до повністю нових цифрових моделей навчання; розробити програми цифрової трансформації для забезпечення конкурентоспроможності освітньої, науково-дослідної та господарської діяльності на національному та світовому рівнях.

Завдяки цифровізації пришвидшується створення інноваційних мереж за участі ЗВО, наукової кооперації між ЗВО різних країн, особливо у сфері досліджень і розробок освітній процес глобалізується, і конкурувати ми вже змушені з університетами Польщі, Чехії, Німеччини та інших країн з освітніми системами нового покоління, у тому числі й здобутками цифрової економіки.

На мою думку, завдяки нашому ректору Кулікову Петру Мусійовичу університет має потужну науково-технічну базу щодо розвитку цифровізації в КНУБА.

Натепер, у нашому університеті відбувається впровадження базових інформаційних сервісів, які використовуються у навчальному процесі, створення цифрової бібліотеки (забезпечує доступ студента або викладача до наукової літератури з будь-яких пристроїв) з інструментами наукометричного оцінювання показників наукової роботи та публікаційної активності викладачів і співробітників університету; цифровізацію процесів управління дослідницькими проектами, взаємодією з абітурієнтами та студентами тощо.

– **Які нові цифрові технології, знання і навички отримують випускники університету? Де вони зможуть їх застосовувати: у виробництві, бізнесі, фінансових установах?**

Розвиток цифрової економіки, штучного інтелекту обумовлене потребою у фахівців, які змо-

жуть використовувати новітні технології у своїй професійній діяльності, особливо у сфері сучасних бізнес-послуг (BSS), що впроваджують кілька останніх років динамічно розвивається в Польщі і в Україні. Ця сфера включає діяльність центрів аутсорсингу бізнес-процесів (BPO), спільні сервісні центри (SSC), інформаційні технології, центри досліджень та розробок. За оцінками експертів, до 2025 року в цьому секторі працюватиме близько 700 000 фахівців. Наразі вже існує дефіцит кваліфікованих кадрів у сфері сучасних бізнес-послуг через динамічний розвиток індустрії 4.0 та сучасних технологій, пов'язаних із формуванням «розумних міст».

– **Кого з наших студентів, випускників ви можете відзначити як майбутніх кращих фахівців, керівників відділів фінансів, логістики, планування і аналізу ефективності виробництва?**

Я вважаю, що наші студенти та випускники – найкращі та надзвичайно талановиті, оскільки в університеті впроваджено концепцію «Студентоцентризму» і формування майбутнього висококваліфікованого спеціаліста відбувається в сприятливому середовищі, що є перевагою КНУБА серед інших ЗВО.

Хочу виокремити нашу випускницю **Марію Василюк**, що працює в міжнародній компанії «KPMG», яка надає аудиторські, податкові та консультативні послуги. Нещодавно у рамках співпраці з роботодавцями до нас завітала наша випускниця **Юлія Полянська**, яка працює інженером з міцності в компанії Прогрестех-Україна, що розробляє інженерні й IT рішення для підприємств високотехнологічних секторів економіки.

– **В останні роки з'явилися технології нового покоління як штучний інтелект, робототехніка, технології бездротового зв'язку і інші. Як вони впроваджуються в нашому університеті?**

Активна робота в цій сфері ведеться в Київському національному університеті будівництва і архітектури у рамках виконання спільного міжнародного проекту «KATAMARAN» за ключовим напрямом «Когнітивні технології та штучний інтелект». У рамках проекту розроблено курс за освітньою програмою «Когнітивні технології та штучний інтелект» за підтримки Польської національної агенції з академічних обмінів (NAWA). Запропонований напрям – це поєднання традиційної когнітивної науки з інформаційними технологіями, що відповідає сучасним потребам ринку праці. Зазначена освітня програма передбачає такі модулі навчання: когнітивні технології в сучасних бізнес послугах; когнітивні технології та індустрія 4.0; когнітивні технології в послугах Smart City.

З точки зору змісту освітніх програм світовим трендом майбутнього буде їх міждисциплінарність, що надає фахівцям можливість всебічно, цілісно та більш глибоко дослідити об'єкт, розвиває навички критичного мислення. Крім того, більшого значення набуває свобода і відповідальність студента у формуванні індивідуальної освітньої траєкторії.

Реалізація спільного польсько-українського науково-дослідного проекту «KATAMARAN» може служити ефективним інструментом досягнення низки показників діяльності університету, розвитку окремих напрямів і форм його міжнародної діяльності, а також інтернаціоналізації університету в цілому. Для КНУБА участь у проекті дає можливість реалізувати свій потенціал у сфері когнітивістики та штучного інтелекту, що дозволить створити на базі університету наукову школу з когнітивних технологій в освіті.

Інтерв'ю вела
І.Герасценкова

Розробки вчених

ІННОВАЦІЙНІ НАПРЯМКИ ДІЯЛЬНОСТІ КАФЕДРИ АПЦБС

Педагогічна система кафедри архітектурного проектування цивільних будівель та споруд формується на основі розвитку самостійності студентів, при цьому концептуальність архітектури залишається певним стимулюючим чинником навчального

процесу, зберігаючи свої футуристичні та прогностичні властивості. Для виховання студентів – архітекторів сформовано два напрями: інноваційні методи загального процесу навчання, які запроваджено відповідно до міжнародних програм та кодексу професійної етики, розробленого міжнародною спілкою архітекторів і затвердженого ЮНЕСКО.

В той же час викладачі кафедри АПЦБС вважають, що сучасний університет не може бути замкнутим на собі, а необхідно реалізувати розроблені перспективні ідеї та проекти. Йдеться про вихід університету за межі «Кампусу» в міста. Проблема «town & gown» (люди міста та люди в мантиях) давня, як самі університети. Але минули часи сутичок між городянами та «академіками». Кафедра університету повинна стати двигунами міст, особливо це стосується малих міст.

У перспективі децентралізації та адміністративної-територіальної реформи співпраця між містом та університетом з реалізації спільних проектів сприятимуть можливості модернізувати інфраструктуру міст, підняти економіку, показати потенціал спільнот, підвищити рівень культури і духовності. Кафедра АПЦБС підтверджує цей напрям розробленням у 2021 році низки проектів.

Так, проект Emerland – державний експеримент зі створення унікального територіального кластера на базі Лиманської та Святогірської громад Донецької області, реалізується за ініціативи народного депутата Володимира Воронова за підтримкою міжнародного фонду ICRD із залученням кафедри АПЦБС.

Планується створити на базі зазначених громад території пріоритетного розвитку, які складатимуться з інфраструктурного освітнього, туристичного та IT-кластерів. Це сприятиме розвитку Донбасу, не лише у його економічному зростанні, а й шляхом реінтеграції окупованих територій.

В цьому проекті передбачається розбудова інфраструктури, в тому числі формування аеропорту для малої авіації; створення локації для IT-компаній; розвиток туристичного потенціалу національного парку «Святі гори» («Українська Швейцарія»), організація сучасного освітнього простору та ін. Для розроблення концепції перспективного розвитку територіального кластеру Emerland в межах Лиманської та Святогірської ОТГ Донецької обл. та організації робіт територіального кластеру необхідна координація спеціального офісу. Для цього розроблена проектна пропозиція архітектурно-планувальної вирішення будівлі офісу доцентом кафедри АПЦБС Є.Л. Яновицьким.

Запропонований проект виконувався у складі авторського колективу: проф. В.В. Куцевич, доц. Є.Л. Яновицький, ст. викл. І.О. Селіванов, ст. 5 курсу О. Д. Мелешко.

У 2018 році на кафедрі АПЦБС був розроблений концептуальний проект на замовлення Полянської сільської Ради Свєлявського р-ну Закарпатської обл. студентами 5 курсу А.П. Солохою, К.О. Соколовою, Є.А. Барабаш, І.В. Кізіловою, Н.В. Бортник, А.М. Лотвин, О.В. Швець, А.С. Авакян, О.В. Рубан, В.Ю. Бончик, Є.К. Редькіною, під керівництвом проф. В.В. Куцевича та С.В. Єжова, доц. Т.О. Каченко та Є.Л. Яновицького. Запропоновано об'єднання науково-освітніх та інноваційно – технологічних можливостей організаційно- управлінських природних та матеріально-технічних ресурсів для спільної розробки і реалізації експериментальної моделі використання просторового ландшафтного, ресурсно-рекреаційного, культурно-історичного потенціалу Полянської об'єднаної територіальної громади.

В проекті екобіотехнологічного парку, який об'єднує село Родників Гута і полонину Вижень, передбачено застосування інноваційних технологій з використанням цінних гірських рослин для фармацевтичної галузі і відновлення культурно-креативної, фольклорно-етнографічної, туристичної діяльності.

Технопарк визначено, як багатофункціональний комплекс. До складу якого повинно увійти житло, об'єкти обслуговування (готель, підприємства торгівлі, харчування, побутового обслуговування; заклади освіти, культури, дозволяти, спорту і охорони здоров'я), а також наукові і виробничо-технічні установи.

У 2021 році даний проект був представлений на кількох міжнародних і національних наукових конференціях організованих під егідою Міносвіти України, НАН України, НАМН України, ДУ «Інституту громадського здоров'я ім. А. Марзеєва, НМУ ім. О. Богомольця, на яких розглядали перспективи формування всеохоплюючої системи громадського здоров'я, біологічної безпеки, біоекономіки, системного формування самодостатнього середовища життя у Європі. Цей проект був сприйнятий на конференціях з великою зацікавленістю українськими і зарубіжними інвесторами.

Одним з значних досягнень кафедри АПЦБС є участь у конкурсі на проект президентського дослідницького університету у м. Києві. У проекті було запропоновано застосування новітньої структури закладу вищої освіти на основі формування перспективних типів корпусів і елементів, які обумовлені навчальним процесом і специфікою цього сучасного наукового - освітнього центру. В проекті враховані містобудівні і функціональні вимоги освітніх комплексів із корпусами із різних видів універсалізації, які розвиваються, які сприятимуть функціональному довголіттю на основі із використанням принципів гнучкого динамічного планування приміщень університету і композиційної витонченості.

Над цим проектом, який отримав президентську відзнаку працювали студентка 5-го курсу О. Д. Мелешко, проф. В.В. Куцевич, доц. Є. Л. Яновицький.

Інноваційна діяльність кафедри АПЦБС направлена на виконання нових завдань державних програм, а також на міжнародне співробітництво з зарубіжними університетами.

В.В. Куцевич,
зав. каф. архітектурного проектування
цивільних будівель і споруд,
доктор архітектури, професор,
заслужений архітектор України

Цифрова економіка

МІЖНАРОДНА МОНОГРАФІЯ

У рамках співпраці між Київським національним університетом будівництва і архітектури, Комітетом Верховної Ради України з питань організації державної влади, місцевого самоврядування, регіонального розвитку та містобудування й Державним науково-дослідним інститутом інформатизації та моделювання економіки у світ вийшла міжнародна монографія «Digitalization, Energy Saving and Innovation in Public and Private Sectors».

Співавтори міжнародної монографії д.е.н., професор, заступник директора ДНДІМЕ Гужва І.Ю., професор кафедри організації та управління будівництвом КНУБА Климчук М.М., кандидат наук з державного управління, голова Комітету Верховної Ради України з питань організації державної влади, місцевого самоврядування, регіонального розвитку та містобудування Ключко А.А. представили результати теоретико-методологічних та прикладних досліджень розвитку цифрової економіки та запровадження енергоефективності в економічну стратегію держави на засадах інновацій.

Позитивні рецензії на наукову працю надали відомі вітчизняні та зарубіжні вчені:

Viktor Halasiuk, Ph.D., D.Sc. in Economics Ukrainian economist, President of the Ukrainian Association for the Club of Rome, Associate Fellow at the World Academy of Art & Science (WAAS).

Volodymyr Panchenko, D.Sc. in Economics, Director, Federation of Employers of Ukraine, Analytical center for economic and legal research and forecasting.

Nataliia Reznikova, D.Sc. in Economics, Associate Professor, Professor at the Department of World Economy and International Economic Relations of the Institute of International Relations of Taras Shevchenko National University of Kyiv.

Aleksy Kwilinski, Ph.D., D.Sc. in Economics, The London Academy of Science and Business, London, United Kingdom

У монографії розкрито та обґрунтовано пропозиції щодо методології формування механізму реалізації економічної стратегії держави з урахуванням сучасних концепцій: «Environmental economics», «Passive house», «Green lease», «Triple Zero», «nZEB», «Digital economy».

Запропоновано теорію впливу податку на викиди вуглецю в розрізі рівнів економічної системи. Оцінюються макроекономічні та екологічні наслідки збільшення ставки податку на викиди вуглецю у 2019 р.

Аргументуються недоліки використання податкових надходжень лише у фіскальних цілях.

Досліджено можливість залучення додаткових фінансових ресурсів в енергоефективні проекти через інноваційну технологію компенсаційно-фінансування на основі відкладених податкових платежів (Tax Increment Financing – TIF). Розроблено квантифікаційний процес формування прогностичної економіко-математичної моделі розвитку енергокластеру,

що надасть можливість деталізувати етапи моделювання процесів енергозбереження в розрізі досліджуваної проблематики з урахуванням специфіки виробничо-комерційної діяльності всіх учасників інтеграційного формування.

Монографія може бути корисною для науковців, викладачів закладів вищої освіти, докторантів, аспірантів, студентів і всіх учасників економічного співробітництва в Україні та за її межами.

О.Турай,
Завідувач кафедри організації та управління будівництвом, д.т.н., професор

Презентація книги

**ТАЛАНОВИТИЙ ВЧЕНИЙ, УНІКАЛЬНИЙ ЛЕКТОР, ІНТЕЛЕКТУАЛ,
ЧУДОВИЙ ХУДОЖНИК-ГРАФІК...**

Розповідаємо про презентацію ґрунтовної монографії «Віктор Чепелик: архітектор-дослідник-педагог». Вона видана під редакцією Народного архітектора України, доктора архітектури, професора О.С.Слепцова. (упорядники О.С.Слепцов, Т.І.Антощук). Укладач Тетяна Антощук – кандидат архітектури,

випусниця і аспірантка кафедри Основ архітектури та архітектурного проектування Київського національного університету будівництва і архітектури – зазначила цінність доробку Віктора Чепелика, його відданість архітектурі.

Упорядники присвятили унікальне видання світлій пам'яті дружини Віктора Васильовича – Зої Василівни Мойсеєнко-Чепелик. Вона брала активну участь в підготовці видання: надала фото з сімейного архіву і творчі роботи В.В.Чепелика, більшість з яких широкому загалу була невідома.

Книга продовжує започатковану на кафедрі Основ архітектури і архітектурного проектування серію «Наукові дослідження кафедри Основ архітектури і архітектурного проектування КНУБА».

...Читальна зала Державної архітектурно-будівельної бібліотеки ім. В.Г.Заболотного була заповнена поважним товариством метрів архітектури, викладачами, аспірантами КНУБА. Прозвучали численні виступи друзів, учнів, поціновувачів та послідовників його творчості.

Професор О.С.Слепцов: «Здійснюються потроху мої мрії... це вже

третя книга присвячена творчості мого вчителя. Напрямок книжки – вшанування вчителів, які навчали покоління талановитих архітекторів. Ця спрямованість до поважання пам'яті видатних людей не завершується, і на мій погляд, продовжуватиметься. Книга знайшла свою аудиторію: презентація проходить в найкращій архітектурній бібліотеці міста – імені В.Г.Заболотного.

Кожна книга, яку ми видаємо, має свій запах, свою архітектуру, композицію, це згадка про наших вчителів. Книга говорить про те, що школа, зароджена Київським національним університетом будівництва і архітектури в 1930 році живе, процвітає, може в іншій якості... В 2020 році ми дарували книгу про видатного українського архітектора, педагога та дослідника Віктора Васильовича Чепелика гостям, святкуючи 90 – ліття нашого університету...»

У презентації брали участь доктор архітектури, Народний архітектор України М. М. Дьомін, декан архітектурного факультету, доктор технічних наук, професор О. В. Кашенко, кандидат архітектури, професор Л. Г. Бачинська, доктор архітектури, професор Ю. В. Івашко, кінорежисер, мистецтвознавець-дослідник мистецтва новітніх технологій О.В.Чепелик, доктор мистецтвознавства А. О. Пучков, кандидат архітектури, доцент О. О. Горбик, кандидат архітектури, доцент М.М.Тимошенко та ін. Кожний з них щиро згадував про наукову діяльність видатного архітектора, викладача, професора КНУБА, про надзвичайну повагу і авторитет серед колег та плеяд випускників архітектурного факультету КІБІ 70-х – 90-х років.

архітектурі як основоположник українського модерну відіграє архітектор, дослідник, педагог Віктор Чепелик. Професор Юлія Вадимівна Івашко у своїх спогадах про вчителя зупинилась на тематичі «Український архітектурний модерн як свідчення самобутності народу», чим займався протягом наукового

життя, починаючи з навчання в будівельному технікумі Віктор Васильович Чепелик.

Доцент О.О.Горбик зупинилась на тому, як працювала над матеріалами для довідника про провідних викладачів-архітекторів КНУБА, акцентувала важливість книги В.В.Чепелика «Бесіди про українську архітектуру», згадувала про інші наукові дослідження української архітектури свого Вчителя.

Українська художниця, режисерка, сценаристка, донька Віктора Васильовича Чепелика, Оксана Вікторівна Чепелик сказала, що заслуга батька якраз і полягає в тому, що він не тільки повернув Україні забутий український архітектурний модерн, але й вписав його у світовий контекст, адже він розвивався як самостійне, самобутне, новаторське явище синхронно із світовим модерном, без ретардації і вторинності... Також висловила слова подяки у становленні її як митця своїм батькам, матері, Зої Василівни Мойсеєнко-Чепелик та батьку...

Кандидат архітектури, доцент Марія Миколаївна Тимошенко згадувала, як відповідально ставився до викладання дисциплін студентам її вчитель та якою скромною людиною він був.

Доктор мистецтвознавства А. О. Пучков згадував статтю «Науково-педагогічна спадщина видатного киянина». З неї стало відомо, що наукові роботи В. В.Чепелика у своїй діяльності використовують не тільки вітчизняні історики архітектури, мистецтвоз-

навці, етнографи та киевознавці, а й зарубіжні науковці.

Після закінчення презентації приємно було відчувати, що учасники її, представники архітектурного факультету, кафедри Основ архітектури та архітектурного проектування КНУБА, аспіранти та учні вченого, пам'ятають його, вшановують пам'ять і діляться щирими спогадами з творчої спадщини історика архітектури.

І.Герашенкова

Билборд**ТВОРЧИСТЬ ВИКЛАДАЧІВ
ТА СТУДЕНТІВ КНУБА**

Приємно відзначити і творчу роботу викладацького складу та студентів. До відкриття Студентського центру олімпійської підготовки університету представники кафедри дизайну, доцент О.Д.Пилипчук разом з п'ятикурсниками спеціальності 022 «Дизайн» Мариною Письмак та Тетяною Кислою розробили величезний банер для оздоблення будівлі спорткомплексу КНУБА. Його

загальний розмір складає 9x102 м. Насамперед хочеться відзначити художнє та дизайнерське рішення транспаранту.

Билборд виконаний в сучасному стилі, відповідає загальній композиційній ідеї простору території університету та функціональному призначенню комплексу.

80 років трагедії Бабиного Яру

ЦЕ БУВ НЕ ПРОСТО РОЗСТРІЛ. ЦЕ БУВ КОНВЕЄР ...

Через 80 років після масових розстрілів євреїв та ін. населення у Бабиному Яру ця точка на страшній мапі Голокосту, що на довгий час була віддана забуттю, стала місцем пам'яті. 6 жовтня 2021 року президенти Ізраїлю, України та Німеччини зустрілися в Києві, щоб вшанувати пам'ять жертв. У ході урочистої церемонії пролунала 13-а симфонія Дмитра Шостаковича, також відома під назвою "Бабин Яр". Її виконав Німецький симфонічний оркестр під керівництвом Томаса Зандерлінга (Thomas Sanderling).

І була відкрита скульптурна композиція всесвітньо відомої сербської художниці Марини Абрамович "Кристалічна стіна плачу". Її вже назвали одним з найбільших в Європі арт-об'єктів, ство-

Кристалічна стіна плачу. Відома сербська художниця Марина Абрамович – автор кристалічної стіни плачу. Вона завжди в центрі болю

боких могил для тисяч трупів. Крім того, місце було досить віддалене від центру

Людей виводили до краю яру й вбивали пострілами в потилицю.

рених за останні 10 років. 80 років тому нацисти розстріляли тут за два дні майже все єврейське населення міста (33 771 вбитий).

"Кристалічну стіну плачу" виконано з українського вугілля антрациту і дев'яноста трьох кристалів бразильського кварцу. Вона являє собою стіну довжиною в сорок метрів і висотою в три метри. Кристали кварцу згруповані по три і розташовані на різній висоті: на рівні голови, серця і живота людини. За задумом художниці, відвідувачі зможуть торкатися стіни, щоб відчути енергію кристалів.

БАБИН ЯР: ГЕНОЦИД ПІД КУЛЯМИ

19 вересня 1941-го війська Вермахту увійшли до Києва. За кілька днів вибухнули будівлі у Київській цитаделі та на Хрещатику. Вибухи стали зручним приводом для окупантів провести показову каральну акцію. У підривах звинуватили євреїв. Насправді ж організаторами цих вибухів були радянські диверсанти. Перші арешти і розстріли відбулися вже 27 вересня. 28-го в Києві з'явилися оголошення, в яких наказували всім євреям міста зібратися зранку наступного дня на розі вулиць Дегтярівської та Мельникова.

Братською могилою і символом

Діна Проничева – актриса Київського кукольного театру

Голокосту в Україні став **Бабин Яр**. З вересня 1941 року до кінця вересня 1943-го він був місцем регулярних розстрілів і захоронень, які проводили органи нацистської поліції безпеки та айзантаггрупи СД разом із військовою та цивільною владою Києва. Тут страчували також душевнохворих, синті та ромів, військовополонених. Було вбито за цей час близько 100 тисяч чоловік.

Бабин Яр був обраний німецьким командуванням з причини наявності там ровів і ярів. Це полегшувало завдання катам: їм не довелося рити гли-

міста: там легко було сховатися від допитливих, та й пострілів було не чути.

Пам'ятник свідку трагедії у Бабиному Яру, письменнику Анатолію Кузнецову. Знаходиться на Куренівці, недалеко від дому, де він жив.

ЯК ПРОЛЯГАЛА «ДОРОГА СМЕРТІ» 29 ВЕРЕСНЯ 1941 РОКУ?

Сирець був окраїнним районом нашого міста. На його території розташовано було багато цвинтарів: православних, єврейських, військових. Саме цю ділянку Києва і обрали гітлерівці.

«Дорогою смерті» пройшли десятки тисяч євреїв 29 вересня 1941 року. Вона пролягала від Лук'янівської площі по вулиці Мельникова до перших воріт Єврейського кладовища. Далі шлях ішов на вулицю Кагатню (нині – сім'ї Хохлових), потім по вулиці Табірній (нині – Дорогожицькій). Поруч з «Дорогою смерті» стояли кордони з озброєних есесівців, втекти звідти було вже неможливо.

Біля входу до наступного кладовища – Братського – у євреїв відбирали гроші, коштовності, документи, а також наказували залишати речі й верхній одяг. У кінці Братського (Військового) кладовища (нині це територія Київської телевежі) люди повертали в прохід між огорожею кладовища та краєм яру.

Розстрілювали жертв нацисти на майже **півкілометровому відтинку яру**. Яр починався біля Меморіалу громадянам, убитим нацистами (відкритий в 1976 р.), а закінчувався за теперішньою станцією метро «Дорогожичі». Це місце після війни було засипане.

Людей змушували роздягатися довго та спускатися до яру. Там клали доліщці, шар за шаром, а німецькі поліцейські шли вздовж рядів й вбивали їх пострілами в потилицю. Або через проходи в насипу виводили до краю яру, на протилежному боці якого на спеціально обладнаній дерев'яній платформі сиділи кулеметники.

Відчайдушні ридання, крики поліцейських, благання про допомогу, прокляття катам, молитви заглушалися веселими мелодіями вальсів з гучномовців, гуркотом літака, який кружляв над яром ...

Того дня, 29 вересня, німці встигли до 18.00 розстріляти близько 22 тисяч. Інших приречених загнали на ніч у порожні гаражі на вулиці Табірній (сучасна Дорогожицька) і вбили наступного дня. Потім німецькі сапери підірвали схили, щоб засипати тіла, і змусили військовополонених вирівняти дно яру.

До сих пір не існує однозначного розуміння того, в якій частині Бабиного Яру були розстріляні євреї Києва 29-30 вересня 1941 р. Локалізація цієї ділянки Бабиного Яру є однією з «білих плям» Голокосту в Україні.

Існує дві основні версії місця розстрілу київських євреїв 29-30 вересня 1941 г. Це версія провідного наукового співробітника Музею історії міста Києва, відповідального секретаря Громадського комітету із вшанування пам'яті жертв Бабиного Яру **Віталія Нахмановича** і версія відомого дослідника історії і топографії Бабиного Яру, кандидата технічних наук **Лева Дроб'язко** (1937–2017). Вони були викладені в 5 книгах документів і матеріалів. "Бабин Яр: людина, влада, історія"; 2004.

Газета А + Б розповість і покаже це місце на схемі. Цю поєднану схему було відтворено Укрінформом в 2016 році.

Якщо порівняти і проаналізувати версії-схеми Нахмановича і Дроб'язка, то можна зробити висновки, що шлях

"Увесь день розстрілювали. Вночі німці спали, а всіх, кого не встигли розстріляти, загнали в порожні гаражі. Вранці знову розстрілювали. Так тривало п'ять днів. Приганяли людей, потім відвозили в великих критих машинах їх одяг і речі. Кожні п'ять хвилин відходила нова машина. Труп скидали в Яр, а ввечері динамітом вибухали скати яру для того, щоб засипати мертвих і тих, хто не був добитий" ...

«НАД БАБИНИМ ЯРОМ ПАМ'ЯТНИКІВ НЕМАЄ ...»

... Довгий час ніщо не нагадувало в Бабиному Яру про тисячі й тисячі тут невинно загиблих. Але у вересні 1961 року на схил яру опинився поет Євген Євтушенко. Його привіз сюди друг – письменник Анатолій Кузнецов, який 14-річним хлопчиком був свідком трагедії у Києві й пізніше описав ці події в своєму документальному романі «Бабин Яр» (1966 р.).

Поета потряс не лише сам незбагнений злочин, а й те, як виглядало місце трагедії. В яру було завалище: гори сміття над останками жертв. Пізніше тут розбили парк відпочинку, де діти іноді навіть грали в футбол випадково викопаними черепами загиблих. "Над Бабиным Яром пам'ятників немає ..." – поема Євтушенка порушила 20-річне мовчання про трагедію в Бабиному Яру.

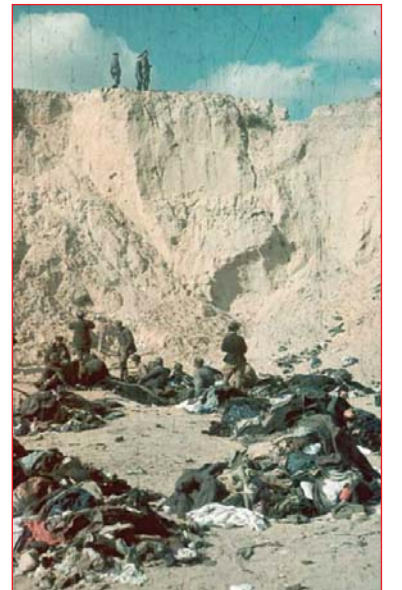
ЗГАДУЮТЬ СВИДКИ... ІСТОРІЯ ДІНИ ПРОНИЧЕВОЇ

Із загиблих в Бабиному Ярі врятувалися 29 людей. Однією з них була Діна Проничева – українська театральна

національності. Поліцейські повірили, що вона не єврейка. Діну відправили до групи росіян і українців, які випадково опинилися в Бабиному Яру, і пообіцяли до вечора відпустити.

Діна цілий день просиділа на пагорбі над Бабиным Яром, спостерігаючи, як розстрілювали її рідних і інших євреїв. Надвечір німецький офіцер наказав розстріляти і тих, хто випадково потрапив в Бабин Яр, – щоб знищити свідків.

«Нас вишикували на дуже маленькому виступі, на якому ледь можна було втриматися. Почали всіх розстрілювати. Я закрила очі, стиснула всі м'язи і кинулася вниз до пострілу. Мені здалося, що

Яр був глибиною 20–25 метрів. На протилежному краю знаходився кулеметник. Після того, як рів заповнювався 2-3 шарами трупів, зверху їх присипали землею.

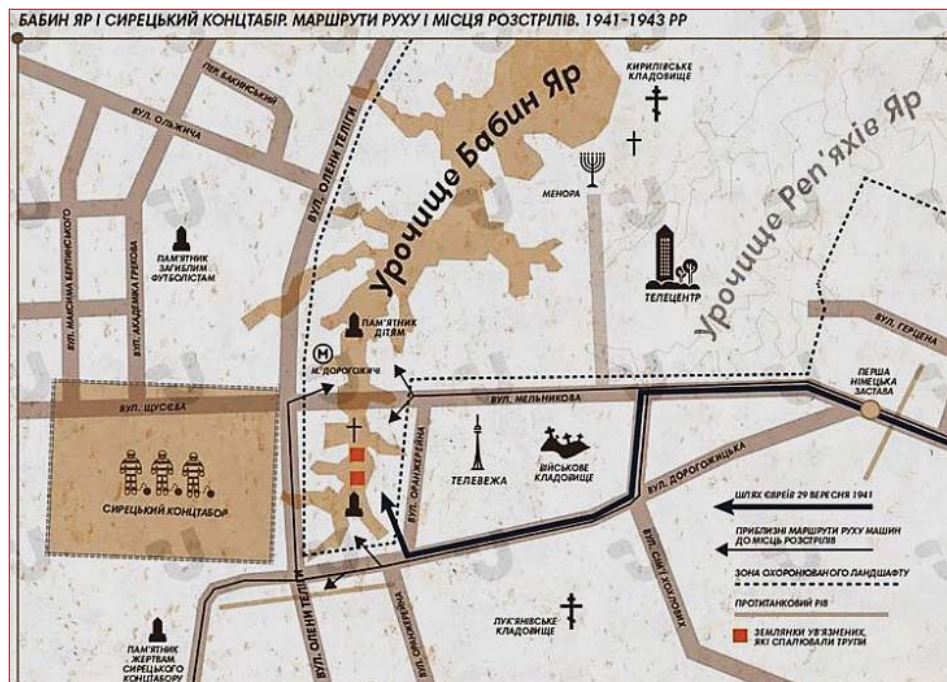
летіла цілу вічність. Я впала на трупи, не розстріляна», – згадувала Діна Проничева.

Через деякий час, коли стрілянина вщухла, я почула, що німці спускаються в яр і розстрілюють усіх, хто стогне. Я лежала тихо, не рухаючись, боялася видати себе. Випадково один з них торкнувся мене ногою і перевернув мене плашмя ... Мене вирішили перевірити. Стали мені ногою на груди, другою ногою на руку. Чоботом, підбитим цвяхами, розгорнули мені руку. Я вирішила мовчати. Стали засипати землею ... Коли мені залишалося набрати лише кілька вдихів і задихнутися, я вирішила, що краще нехай розстріляють, ніж буду заживо похована. Я почала рухатися, не знала, що дуже темно ... Після кількох вдихів, я набрала повітря, зібралася з останніми силами і вибралася з-під землі».

Діна Проничева прожила в бігах до звільнення Києва наприкінці 1943 року. У березні 1944-го їй вдалося розшукати своїх дітей, які поневірялися по дитячих будинках після арешту чоловіка Діни – Віктора Проничева, актора Київського театру російської драми. Остаточою брати їх додому вдалося тільки-но в 1949 році. Син Діни Володимир згадував, як в дитячих будинках всім дітям давали прізвиська і його називали "Віталік Невідомий".

... Після війни Бабин Яр залишився без нагляду і перетворився в стихійне завалище. Діти рилися в землю в пошуках черепів, дорослі – золотих зубних коронок. У 1959 році міська влада вирішила повністю засипати Бабин Яр і влаштувати на кістках загиблих парк з атракціонами.

За містичним збігом, рівно через 20 років після трагедії фатальне місце знову зажадало крові. На міський район Куренівка обрушився грязьовий вал шаринкою в двадцять і висотою в чотирнадцять метрів (1961 р.). **Сталася Куренівська катастрофа ...**

євреїв 29.9.1941 р від вулиці Мельникова до повороту на нинішню вулицю Оранжерейна в цих схемах повністю співпадає.

Не збігається дорога мучеників від нинішньої вулиці Оранжерейної. По одній версії жертв погнали направо, де вони попадали на широкий майданчик біля глибокого Яру, там і були розстріляні. По другій версії, Л.Дроб'язко, євреїв відправили наліво, на Лук'янівський шлях (нинішня вулиця Олени Теліги), в ділянку перед нинішньою станцією метро "Дорогожичі", де змушували роздягатися і страчували.

Для обгрунтування своєї позиції і Нахманович, і Дроб'язко використовують показання колишніх в'язнів Сирецького табору, які спалювали трупи в Бабиному Яру, очевидців трагічних подій – однієї жінки і сторожа Лук'янівського православного цвинтаря **Сергія Івановича Луценка:**

актриса єврейського походження. За мить до пострілів їй вдалося впасти на тіла розстріляних і прикинутися загиблою.

У Бабиному Яру загинули її батьки і сестра, пізніше розстріляли її чоловіка, Віктора Проничева. Самій Діні довелося переховуватися до звільнення Києва, а потім розшукувати своїх дітей в дитбудинках.

У січні 1946 року Діна Проничева стала одним зі свідків на судовому процесі у справі № 1679 «Про злочинняк німецько-фашистських загарбників на території Української РСР». Ось фрагмент її показань про те, як їй вдалося вибратися з Бабиного Яру.

... Коли всіх стали зганяти до Бабиного Яру, Діна зрозуміла, що їх ведуть на розстріл. По дорозі вона викинула свій паспорт, а в тих документах, які у неї залишилися, було лише прізвище, Проничева, без вказівки

Наш чемпіон

СПОРТИВНИЙ БІЛЬЯРД

В Більярдному клубі «Лідер» м. Київ, проходили Всеукраїнські змагання серед науково-педагогічних працівників ЗВО зі спортивного більярду «Комбінована піраміда», КУБОК ЛЕОНТЬЄВА Ю.М.

В особистому заліку володарем Кубка став доцент кафедри теплотехніки КНУБА Павло Олександрович Пасіч-

ник, друге місце зайняв Ігор Клименко (Інститут економіки і права КРОК), третє місце посіли – Олександр Писарев (Національний університет оборони України ім. Івана Черняховського) та Володимир Шульга (Харківський національний університет внутрішніх справ).

У командному заліку Чемпіоном України стала команда Національного університету оборони України ім. Івана Черняховського. Наша команда у складі Пасічника П.О., Приймака О.В. та Єрьоміна А.В., на жаль, зупинилася за крок до п'єдесталу і посіла четверте місце.

Загалом у турнірі взяло участь 37 учасників із 17 закладів вищої освіти України. Вітаємо учасників і нашого чемпіона!

Наталія Чепурна,
доцент кафедри теплотехніки

ПАМ'ЯТАТИ МЕМО

Олександр Олександрович любив Київ і, беззаперечно, був одним із тих, хто творив сучасну історію нашого міста, керував столицею України з 1996 року. За час його керівництва у місті з'явилися споруди, без яких Київ уже майже неможливо уявити. Відбудували Михайлівський Золотоверхий та Успенський собори, реконструювали Майдан Незалежності, покрили тротуари Хрещатика бруківкою та ін...

Світла пам'ять...

Колектив КНУБА

Найцікавіше

ЧОМУ ГРЕППЛІНГ КРУТИШЕ ІНШИХ ЄДИНОБОРСТВ

Руслан Абаноків, тренер

Журналісти сайту Lifestyle поставили тренеру **Black Star Fitness** Рустаму Абаноківу незручні питання про цей вид спорту й дізналися, чи допоможуть такі навички в разі чого врятуватися від хуліганів.

Що таке грепплінг?

Грепплінг – різновид єдиноборств. У перекладі з англійської означає «хапа-

та бразильського джиу-джитсу. Мета кожного поєдинку – перемогти суперника, не зважаючи на його фізичну силу і вагу, закінчити бій достроково за допомогою будь-якого допустимого болювого прийому.

Чим грепплінг відрізняється від інших єдиноборств?

В першу чергу, формою одягу. У грепплінгу немає за що хапати. Суперники борються в рашгардах – спеціальній екіпіровці у вигляді водолазок і шортів. Немає хватки за кімоно, як в інших єдиноборствах, наприклад, самбо, дзюдо і джиу-джитсу. І при всьому при цьому немає обмежень в кидковій техніці, тобто кидок можна здійснювати з будь-якого положення. У грепплінгу можна робити все, на що тільки здатна фантазія.

У грепплінгу взагалі немає правил і обмежень?

Ні, так не можна сказати. Не можна використовувати брудні прийоми, підставляти косячки і видавлювати лімфовузли. Таких речей не допускає грепплінг як спортивна категорія, але є змішані єдиноборства – формат MMA і UFC. Там, звичайно, обмежень менше. Також не можна робити всякі негарні

зумієте вирватися. В ситуації на темній вулиці, коли у нападника в руках може бути якийсь гострий предмет, наприклад ніж, головне – звільнитися, дестабілізувати противника і віддалитися з місця.

Що робити, якщо я дуже хочу спробувати, але мені страшно, що щось можуть мені зламати?

Прийти до хорошого і грамотного тренера.

Тренер – це психолог. Він повинен відчувати настрій учня, вміти розкрити в ньому потенціал і прибрати вбік всі страхи. Якщо людина сумнівається, навіть досвідчений спортсмен, то це загрожує або програвшем, або травмою. Тут не варто замислюватися, всі рухи повинні бути відточені, зібрані і максимально сконцентровані.

А наскільки є великий ризик отримати травму?

У єдиноборствах травми пов'язані з небажанням здаватися. Припустимо, в моєму випадку, коли я вийшов на килим на сутичку – відбір на чемпіонат країни, – противник вдало зайшов на болювий прийом, на важіль ліктя. Я думав, що не здамся, але в будь-якому тілі є слабкі місця – він витягнув мені лікоть. Я думав, що все в порядку, але лікоть

спортсмен усвідомлює, що, ось, рука в замку і будь-який подальший вплив призведе до розтягування або вивиху. Значить, пора.

Що робити, якщо суперник виявиться в разі більше мене?

Якщо виходиш на бій, то не має значення, який суперник. По-перше, він може бути тільки вище або нижче, але по ваговій категорії ви на одному рівні. Під таких суперників треба відпрацювати певні техніки, використовувати свій козир – швидкість. І найголовніше – завжди треба дивитися супернику в очі, не показувати ні секунди сумніву. Просто дивитися в очі і – вперед. Вирішує не тільки сила тіла і підготовка спортсмена. Є хлопці, які знають один-два прийоми, але в них стільки сили духу, що навіть досвідчені трюхи здають. А як розвивати в собі силу духу?

Все дуже просто – ходити в спортзал незважаючи ні на що. Втомився не втомився, нема настрою, погане самопочуття або проблеми на роботі. Труднощі завжди будуть, але якщо ти не підеш до спортзалу, вони не зважаться. Програв на змаганнях? Усвідомив і знову пішов займатися. Чемпіон не той, хто викладається і не програє, а той, хто після поразки повертається. Це і є сила духу.

Якщо я ніколи не був фізично розвинений, то це навчить мене постояти за себе?

Як каже тренер: «Сильному це не потрібно, слабкому не допоможе». Але у фізично слабкої людини часто підвищена мотивація. Такі люди домагаються успіху більше, ніж ті, хто відчував себе впевнено в школі або ті, хто ображав слабких. Я думаю, що з них буде більше толку, якщо вони грамотно використовують свою

перника будь-який болювий прийом може бути ефективним. Але я вважаю, що все, окрім задушення, можна терпіти. Який би ти не був спортсмен, якщо ти потрапив в замок, то втрапиш свідомість і заснеш від нестачі кисню. Якщо я буду часто виходити на бій і отримувати по голові, то я стану дурніше?

Якщо часто отримувати по голові, то це мікротравми і струс мозку. Звичайно, це не зовсім добре для здоров'я. Але є дуже багато прикладів розумних і освічених титулованих спортсменів. Багато відомих фраз сказано такими великими боксерами, як Мухаммед Алі, Майк Тайсон, Менні Пакьяо, Флорід Мейвезер. Але все одно по голові бажано не отримувати, краще її збагачувати знаннями.

А чому бійці в основному лежать? Це спорт для ледачих?

З боку може видатися, що це просто обнімашки. Велика частина спарингу відбувається в положенні лежачи, тобто в партері, тому що після того, як відбувається кидок, не закінчується зустріч, як в дзюдо або інших дисциплінах. Тут після кидка той, хто його вчинив, може сам опинитися в пастці. Він уже буде не атакуємим, а тим, що обороняється. У партері починається найцікавіше, наче в шахах: хто кому віддасть руку, щоб на неї зробити болювий, але при цьому закине ногу, щоб забрати противника на трикутник і зробити йому задушливий. Найчастіше основні події розвиваються в положенні лежачи, і всім здається, що це спорт для ледачих. Але спробуйте лежачи відштовхувати людину, яка лежить на вас, або змінити позицію, вилізти і зайти до суперника за спину. Це не так вже й просто.

Чи можу я надіти захист?

Так, в грепплінгу вдягають капи, тому що в деяких моментах можна зачепити підборіддя або щелепу. Так само іноді хлопці надягають черепашки і м'які наколінники. Це єдині способи захисту.

Скільки я повинен тренуватися, щоб стати як Брюс Лі?

Насправді якщо у людини є сила волі і мотивація, то вона зможе стати ким завгодно. Це стосується не лише спорту. Кожен здатний стати Брюсом Лі, але комусь це під силу за кілька років, а комусь недостатньо і життя.

Детальніше на «Чемпіонате»:
https://www.championat.com/lifestyle/article-4087459-cto-takoe-greppling-borba-ljozha-i-effektivnye-tehniki-15-nelovkih-voprosov.html?utm_source=copypaste

ти». В основному включає в себе кидки і кидкову техніку, як в класичних єдиноборствах (самбо, дзюдо, джиу-джитсу та вільної боротьби). Тобто це такий собі танDEM основних борцівських технік, але з максимальним акцентом на болюві прийоми, на здавання суперника.

Прийоми грепплінгу розроблені на основі самбо, дзюдо, вільної боротьби

жести, бити нижче поясу, але таке трапляється. Брудна боротьба є скрізь, хтось ненароком вдарить ліктем, хтось штовхне в пах ногою. Проте певні обмеження, джентльменські, існують.

Чи допоможуть тренування з грепплінгу у вуличній бійці?

Це точно посприяє тому, що ви станете краще відчувати своє тіло і, в разі чого,

налаштованість, розуміючи, чого хочуть. І хочуть домогтися цього не для того, щоб показувати всім, які вони круті спортсмени, а для того, щоб захищати себе.

А як довідаюся про прийом, який спрацює на сто відсотків?

Це складне питання, тому що при будь-якому вдалому захопленні су-

вже вилетів з суглобової сумки. Не можна недооцінювати суперника. Потрібно тверезо оцінювати ситуацію – якщо ти відчуваєш, що програєш, то приймати поразку з честю. В цьому нічого поганого немає.

Як зрозуміти, що вже можна здатися?

Треба вміти слухати своє тіло, але це все банально звучить. Досвідчений

НАШ САЙТ В ІНТЕРНЕТІ: www.knuba.edu.ua, i_geraschenkova@voliacable.com

Засновник — **Київський національний університет будівництва і архітектури**
Свідоцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора.
Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів.
Виготовлено Приватним підприємством «БІАЙДІ». вул. Новгородська, 1-51 м. Київ. 03151

Редактор **Ірина Геращенко**
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 03180, м. Київ, тел. 241-55-35
Повітрофлотський проспект, 31, кімн. 608, тел. 241-55-35